

**Porucznik Łukasz Ciepliński
(1913–1951)**

Łukasz Konrad Ciepłiński ps. „Pług”, „Ostrowski”, „Ludwik”, „Apk”, „Grzmot”, „Bogdan”, urodził się 26 listopada 1913 w Kwilczu. Był synem Franciszek i Maria z domu Kaczmarek. Po ukończeniu szkoły powszechnej uczęszczał do Korpusu Kadetów w Rawiczu. W latach 1934-1936 był słuchaczem Szkoły Podchorążych Piechoty w Komorowie-Ostrowi Mazowieckiej, którą ukończył w stopniu oficerskim. Od 1936 służył w 62 pp. w Bydgoszczy. Podczas kampanii 1939 r. walczył w bitwie nad Bzurą i w Puszczy Kampinoskiej. Podczas walk został odznaczony osobiście Orderem Virtuti Militari V klasy przez gen. Tadeusza Kutrzebę. W konspiracji objął początkowo funkcję komendanta Obwodu Rzeszów ZWZ, a następnie dowódcy Inspektoratu Rejonowego ZWZ-Podokręg Rzeszów Armii Krajowej. W ramach akcji „Burza” wspólnie z podległym mu oddziałem 39 pp. AK brał udział w wyzwaniu Rzeszowa. Był zdecydowanym przeciwnikiem narzuconego przez sowietów komunistycznego zniewolenia Polski. W styczniu 1945 został przeniesiony do sztabu Okręgu Krakowskiego AK. Tam współorganizował działalność organizacji NIE i Delegatury Sił Zbrojnych na Kraj. Po utworzeniu Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość został prezesem Okręgu Krakowskiego WiN, a w grudniu 1945 r. komendantem Obszaru Południowego. W styczniu 1947 utworzył IV Zarząd Główny WiN. 28 listopada 1947 został aresztowany w Zabrze przez funkcjonariuszy UB. Po trzyletnim brutalnym śledztwie prowadzonym pod bezpośrednim nadzorem NKWD w październiku 1950 r. stanął przed Wojskowym Sądem Rejonowym w Warszawie. 14 października ppłk Łukasz Ciepłiński został skazany na 5-krotną karę śmierci oraz 30 lat więzienia. Wyrok śmierci został wykonany 1 marca 1951 r. w piwnicy więzienia na Mokotowie w Warszawie. Miejsce pochówku Łukasza Ciepłińskiego nie jest znane.